

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/39426 en 06/39427 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 9 februari 2007 in het geding tussen:**

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verband houdende met het verrichten van arbeid in loondienst te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 27 juli 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

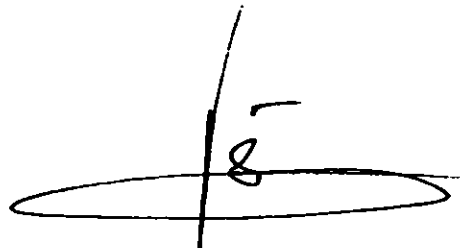
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2007

248-487.

Verzonden: - 7 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 39427 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 39426 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 9 februari 2007

in de zaak van:

geboren op gesteld staatloos,
verzoeker,
gemachtigde: mr. A. Khan, advocaat te Hoofddorp,

tegen:

de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.W. Kraemer, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Op 19 juli 2004 heeft verzoeker verzocht om hem op grond van de Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van de Europese Unie van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang asielzoekers in de lidstaten (hierna: de Richtlijn) een verblijfsvergunning te verlenen, waarmee het verzoeker is toegestaan om arbeid te verrichten. Op 20 oktober 2004 heeft verzoeker bezwaar gemaakt tegen het uitblijven van een beslissing op voornoemd verzoek. Op 24 mei 2005 heeft verzoeker vervolgens beroep ingediend tegen uitblijven van een beslissing op het bezwaar van 20 oktober 2004. Bij brief van 12 oktober 2005 heeft verweerder kenbaar gemaakt dat de Richtlijn niet van toepassing is en het bezwaar ongegrond verklaard. Hiertegen is op 13 oktober 2005 bezwaar gemaakt.
- 1.2 Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 9 november 2005 is het beroep van 24 mei 2005 gegrond verklaard en is het bezwaar van 20 oktober 2004 niet-ontvankelijk verklaard (AWB 05/23370). Op 13 januari 2006 heeft verzoeker een beroepschrift ingediend tegen het uitblijven van een beslissing op het bezwaarschrift van 13 oktober 2005. Op 15 maart 2006 heeft verzoeker wederom een beroepschrift ingediend tegen het uitblijven van een beslissing op het bezwaarschrift van 13 oktober 2005. Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 22 maart 2006 is het beroep van 13 januari 2006 niet-ontvankelijk verklaard (AWB 06/3052). Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 7 april 2006 is het beroep van 15 maart 2006 gegrond verklaard (AWB 06/13346). Op 26 mei 2006 heeft verzoeker een

zaaknummer: AWB 06 / 39427 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 39426 (beroep)

2

beroepschrift ingediend tegen het uitblijven van een beslissing op het bezwaarschrift van 13 oktober 2005. Op dezelfde datum heeft verzoeker gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Bij afzonderlijke uitspraak van 12 juni 2006 van deze rechtbank en nevenzittingsplaats is het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening van 26 mei 2006 niet-ontvankelijk verklaard (AWB 06/26088 en AWB 06/26090). Op 22 juni 2006 heeft verzoeker een beroep ingediend tegen het uitblijven van een beslissing op het bezwaar van 13 oktober 2005. Op dezelfde datum is tevens een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. Bij uitspraak van 28 juni 2006 van deze rechtbank en nevenzittingsplaats Haarlem is het beroep gegrond verklaard en bepaald dat binnen vier weken na de dag van verzending van de uitspraak een besluit genomen dient te worden op het bezwaarschrift van 13 oktober 2005 alsmede dat, indien niet aan het hierboven genoemde wordt voldaan, een dwangsom wordt verbeurd van € 250,- voor elke dag dat de termijn wordt overschreden tot en met de dag van bekendmaking van het besluit (AWB 06/30447). Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats Haarlem van 28 juni 2006 is het verzoek om een voorlopige voorziening van 22 juni 2006 niet-ontvankelijk verklaard (AWB 06/30449).

- 1.3 Bij besluit van 27 juli 2006 is het bezwaar van verzoeker van 13 oktober 2005, gericht tegen het besluit van 12 oktober 2005 ongegrond verklaard. Hier tegen heeft verzoeker op 15 augustus 2006 beroep ingesteld.
- 1.4 Verzoeker heeft op 15 augustus 2006 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Het verzoek strekt ertoe verzoeker toe te staan hangende de beroepsprocedure arbeid in loondienst te verrichten.
- 1.5 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.6 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 15 november 2006. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde drs. J.E. Groenenberg, kantoorgenoot van mr. Khan voornoemd. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

zaaknummer: AWB 06 / 39427 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 39426 (beroep)

3

- 2.4 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag aangevoerd dat hij aan de in de Richtlijn gestelde voorwaarden voldoet. In artikel 3, vierde lid van de Richtlijn wordt een staatloze die niet als vluchteling wordt aangemerkt, gelijkgesteld met een vluchteling. Verzoeker is staatloos zonder vluchteling te zijn en valt dus onder de werkingssfeer van de Richtlijn. Uit artikel 11, tweede lid van de Richtlijn volgt dat indien na één jaar na het indienen van een asielaanvraag nog niet is beslist, de vreemdeling, onder voorwaarden, toegang tot de arbeidsmarkt dient te worden verleend. Er is een werkgever die zich bereid heeft verklaard verzoeker in dienst te nemen, zodra verzoeker over de geschikte papieren zou beschikken. Verzoeker meent dat hij op 16 juli 2006 in het bezit had dienen te worden gesteld van de gevraagde sticker of vergunning.
- 2.5 In het bestreden besluit heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de Richtlijn niet van toepassing is op verzoeker, nu verzoeker geen onderdaan is van een derde land, noch staatloos is zoals door hem gesteld. Immers uit de verklaring van de Slowaakse autoriteiten van 13 juni 2006 blijkt dat verzoeker onderdaan is van de Slowaakse Republiek. Gesteld noch gebleken is dat verzoeker gezinslid is van een onderdaan van een derde land of staatloze. Daarbij heeft verzoeker niet betwist dat geen asielverzoek is ingediend, maar een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier. Op grond van artikel 7:3, onder b, Awb is afgezien van het horen in bezwaar.
- 2.6 In beroep heeft verzoeker hiertegen aangevoerd dat de Richtlijn in ieder geval op hem van toepassing is voor de periode tot 13 juni 2006, omdat de Slowaakse autoriteiten pas vanaf die datum verklaren dat verzoeker de Slowaakse nationaliteit heeft. Verzoeker stelt dat de Richtlijn ook na die datum op hem van toepassing is vanwege zijn staatloosheid. Er zijn aanknopingspunten om aan te nemen dat de Slowaakse autoriteiten terugkomen op hun verklaring. Verweerder heeft onvoldoende gelegenheid geboden om op de verklaring van de Slowaakse autoriteiten te reageren. Verweerder heeft ten onrechte afgezien van het horen in bezwaar.
- De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.7 Aan de orde is de vraag of verweerder op goede gronden heeft geoordeeld dat verzoeker niet onder de reikwijdte van de Richtlijn valt.
- 2.8 Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij in ieder geval onder de Richtlijn valt vóór de periode tot 13 juni 2006, omdat volgens artikel 3, vierde lid van de Richtlijn de lidstaten kunnen besluiten deze Richtlijn toe te passen op procedures waarin wordt beslist over verzoeken om andere bescherming dan die welke uit het Vluchtelingenverdrag voortvloeien ten gunste van derde landen of staatlozen die niet als vluchteling worden aangemerkt. Nu verzoeker tot 13 juni 2006 als Staatloos kan worden beschouwd valt verzoeker onder de werkingssfeer van genoemde Richtlijn. Dit standpunt volgt de voorzieningenrechter niet en acht hiertoe het volgende redengevend.
- 2.9 In artikel 3, eerste lid, van de Richtlijn is immers bepaald dat de Richtlijn van toepassing is op alle onderdanen van derde landen en staatlozen, die een asielverzoek aan de grens of op het grondgebied van een lidstaat indienen, voor zover zij als asielzoeker op het grondgebied mogen verblijven, alsmede de gezinsleden indien zij overeenkomstig het nationale recht onder dit asielverzoek vallen. Hieruit volgt dat de

zaaknummer: AWB 06 / 39427 (voorlopige voorziening)

AWB 06 / 39426 (beroep)

4

Richtlijn alleen van toepassing is ingeval een asielverzoek is ingediend. Verzoeker heeft niet betwist dat het verzoek een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier betreft en dat geen asielverzoek is ingediend. Reeds hierom valt verzoeker buiten de werksfeer van de Richtlijn.

- 2.10 Daarnaast merkt de voorzieningenrechter op dat ingevolge artikel 3, vierde lid van de Richtlijn de lidstaten weliswaar kunnen besluiten de Richtlijn toe te passen op procedures waarin wordt beslist over verzoeken om andere vormen van bescherming dan die welke uit het Verdrag van Genève voortvloeien ten gunste van onderdanen van derde landen of staatlozen die niet als vluchteling worden aangemerkt, maar dan moet Nederland de Richtlijn wel op andere procedures van toepassing hebben verklaard. Verzoeker heeft niet kunnen aangeven, noch onderbouwen dat dit het geval is en ook overigens is dit de voorzieningenrechter niet gebleken.
- 2.11 Gelet op het voorgaande heeft verweerder op goede gronden kunnen concluderen dat voormelde Richtlijn niet van toepassing is op verzoeker. Gelet hierop kunnen de overige beroepsgronden onbesproken blijven. De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.12 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.13 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 06 / 39427 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 39426 (beroep)

5

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.P. van der Lelie, voorzieningenrechter, en op 9 februari 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S.S.O.L. Chung A Hing, griffier.

Afschrift verzonden op:

- 9 FEB. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

afschrift.

de rechtbank te 's-Gravenhage

Marktplaats 23
2132 DA Hoofddorp
Tel. 023-5563790
Fax 023-5563799
adv@roestsingh.nl
www.roestsingh.nl

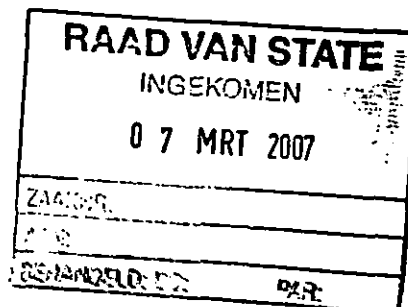

Advocaat & Procureurs:
mr. J. Singh
mr. drs. E. Overstijp
mr. mr. A. Khan
mr. mr. L. Schoeters-van Stralen

Juridisch medewerkers:
drs. J.E. Groenenberg
S. Singh
M. Rooijmakers

AAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

hierna te noemen eiser, wonende te te dezer zake domicilie kiezende te 2132 DA Hoofddorp aan het Marktplaats nr. 23, ten kantore van de advocaat mr. A. Khan die in deze bepaaldelijk gevolmachtigd is het hoger beroep in te dienen;

Op heeft 19 juli 2004 heeft eiser verzocht hem op grond van de Richtlijn 2003/9/EG in het bezit te stellen waarmee het hem wordt toegestaan arbeid te verrichten. Bij beschikking d.d. 12 oktober 2005 is op dit verzoek negatief beslist. Eiser heeft hiertegen op 13 oktober 2005 bezwaar gemaakt. Bij beschikking d.d. 27 juli 2006 is het bezwaarschrift ongegrond verklaard. Hiertegen heeft eiser op 15 augustus 2006 beroep ingesteld. Tevens heeft eiser op 15 augustus 2006 een verzoekschrift om een voorlopige voorziening ingediend. Het verzoekschrift is 15 november 2006 ter zitting bij de rechtbank Haarlem behandeld. Bij uitspraak d.d. 9 februari 2007, verzonden op 9 februari 2007, is het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen en is het beroep van ongegrond verklaard. Eiser kan zich met deze uitspraak niet verenigen en wenst hiertegen in hoger beroep te komen en voert de navolgende grieven aan tegen de bestreden uitspraak.

1. Eiser stelt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat eiser geen beroep op de richtlijn zou kunnen doen, omdat eiser nooit een asielverzoek heeft ingediend.

- Eiser stelt dat de rechtbank op onjuiste gronden heeft overwogen dat de richtlijn niet op eiser van toepassing zou zijn. Eiser meent dat de rechtbank artikel 3, vierde lid van de richtlijn op onjuiste wijze heeft uitgelegd. Uit dit artikel blijkt overduidelijk dat de richtlijn ook van toepassing is op staatlozen die niet als vluchteling worden aangemerkt. Ten onrechte heeft de rechtbank dan ook geoordeeld dat de richtlijn alleen van toepassing zou zijn op

vreemdelingen die een asielaanvraag hebben ingediend. De rechtsvraag die beantwoord dient te worden is derhalve de vraag naar de reikwijdte van de bepalingen uit de richtlijn en de vraag of ook niet asielzoekers zich op de richtlijn kunnen beroepen. Eiser stelt dat dit het geval is en dat de rechtbank in deze een onjuiste uitspraak heeft gedaan.

2. Ten onrechte heeft de rechtbank geen belang gehecht aan het feit dat eiser in de bezwaarfase niet is gehoord, dit ondanks toezeggingen hiertoe door verweerder.

➤ In het algemeen geldt voor ieder optreden van een bestuursorgaan dat zij bij de voorbereiding van een besluit, ex artikel 3:2 Awb, alle nodige kennis dient te vergaren, om zo alle relevante feiten en omstandigheden tegen elkaar te kunnen afwegen, alvorens een beslissing wordt genomen. Uit de tekst van artikel 7:2 Awb en de toelichting op dit artikel blijkt dat de hoorplicht een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftprocedure vormt. Uit de memorie van Toelichting blijkt dat horen van belang kan zijn vanwege het feit dat niet iedereen in gelijke mate in staat is zijn gedachte schriftelijk weer te geven, dient de belanghebbende in de gelegenheid te worden gesteld zijn mening mondeling bij het bestuursorgaan kenbaar te maken. Daarnaast kan er nadere informatie aan het bestuursorgaan ter beschikking worden gesteld, en kan tijdens de hoorzitting naar een oplossing voor de gerezen problemen worden gezocht. Bovendien wordt door het houden van een hoorzitting het vertrouwen van de burger in de overheid versterkt.

➤ Indien wordt nagelaten de indiener van een bezwaarschrift in de gelegenheid te stellen te worden gehoord, is dat in beginsel voldoende reden voor vernietiging van het besluit. Immers, de wetgever beschouwt de hoorzitting als een essentieel onderdeel van de bezwaarschrift procedure. In de Memorie van Toelichting is met betrekking tot het niet-horen tevens overwogen dat:

"De uitzondering op de hoorplicht mag in deze gevallen slechts gebruikt worden, indien niet verwacht kan worden dat horen nog van belang is voor het vaststellen van feiten en omstandigheden die op de beslissing van invloed zijn."

- De Raad van State heeft eveneens beslist dat de hoorplicht een essentieel onderdeel vormt van de bezwaarprocedure. Eiser verwijst hiertoe onder meer naar een uitspraak van uw afdeling d.d. 13 juni 2003, genomen onder nummer 200301782/1 (JV 2003/335) als volgt over het niet horen:

"De rechtbank heeft miskend dat in het bestreden besluit weliswaar wordt vermeld dat op grond van artikel 7:3 van de Awb van het horen kan worden afgezien, doch dat in strijd met artikel 7:12, eerste lid van de Awb niet wordt aangegeven op welke van de in artikel 7:3 vermelde gronden dit is geschied.

Indien moet worden aangenomen dat de staatssecretaris het bezwaar kennelijk ongegrond heeft geacht, in van belang dat, blijkens de totstandkoming van de artikelen 7:2 en 7:3 van de Awb de hoorplicht een essentieel onderdeel vormt van de bezwaarschriftprocedure. De rechtbank heeft miskend dat hetgeen appellant naar voren heeft gebracht niet de conclusie rechtvaardigde dat zijn bezwaar op voorhand evident ongegrond was en dat geen twijfel over die conclusie mogelijk was."

- Er kan derhalve slechts van horen worden afgezien indien van meet af aan duidelijk is dat het bezwaar 'evident ongegrond' is en dat twijfel over die conclusie zelfs niet mogelijk is. Van een dergelijke situatie is niet gebleken. In dit verband is tevens de telefonisch gedane toezegging van verweerder dat er een hoorzitting zal komen en dat met de verhinderdata van de gemachtigde rekening zal worden gehouden van belang. Hieruit moge tevens blijken dat verweerder een hoorzitting had moeten houden en, al dan niet impliciet, heeft toegezegd een hoorzitting te zullen houden.
3. Op grond van bovenstaande feiten en omstandigheden meent eiser dat de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd. Eiser verzoekt u al hetgeen reeds eerder in de procedure naar voren is gebracht als herhaald en ingelast te beschouwen.
4. Eiser behoudt zich uitdrukkelijk het recht voor de gronden van het hoger beroepschrift op een later tijdstip aan te vullen.

REDEN WAAROM:

Eiser zich tot u wendt met het verzoek, de beslissing d.d. 9 februari 2007, verzonden op 9 februari 2007 te vernietigen en te bepalen dat eiser alsnog in het bezit gesteld dient te worden van een document waarmee het hem wordt toegestaan arbeid te verrichten, zulks met veroordeling van verweerder in de kosten van beide procedures.

Hoofddorp, 7 maart 2007

Gemachtigde,

Bijlage: beschikking d.d. 9 februari 2007, verzonden op 9 februari 2007

% *[Handwritten signature]*